

I denne tid da alt ordnet organisasjons- og foreningsarbeide ligger nede, er det av desto større betydning at kontakten innenfor de forskjellige yrkesgrupper holdes vedlike på annen måte. Selv om alle nordmenn idag arbeider mot et felles mål, hindrer ikke dette at de forskjellige lag av folket kan ha sine spesielle problemer - problemer som nødvendigvis ikke kan finne sin løsning i den mer dagsbetente nyhetspresse. Det er dette som har gjort at enkelte yrker har funnet å burde utgi sine særskilte meddelelsesblad. Det har fra flere hold vært ytret ønske om at også statens tjenestemenn burde få sitt eget organ og for å imøtekomme dette ønske er det at vi idag sender ut første nummer av "Statstjenestemannen". Statstjenestemennene har på mange måter spillet en sentral rolle i kampen for det fri Norge, vi behøver bare å minne om Høyesteretts, prestenes og lærernes innsats, og en må regne med at der ikke vil bli stillet mindre krav til oss i den tiden som kommer. Det bindeledd som vårt blad er ment å skulle være, må derfor forutsettes å fylle et behov.

Som følge av de forhold den illegale presse arbeider under, lar det seg dessverre bare gjøre å nå en begrenset krets av de interesserte. Vi gjør i første rekke regning med å nå fram til statstjenestemennene i Oslo og nærmeste omegn, men da der er en stadig kontakt mellom disse og tjenestemennene utover landet, går vi ut fra at våre ord vil nå lenger enn det begrensede opplag skulle tilsi. Vi tør anmode våre lesere om å gjøre innholdet kjent overfor kolleger og andre interesserte.

Først og fremst gjelder dette de paroler som blir gitt for hvordan en skal forholde seg i bestemte saker eller spørsmål. Det er av den aller største betydning at disse blir fulgt av alle nordmenn og ikke minst må en ha lov til å vente dette av statens tjenestemenn. Når talen er om paroler blir man undertiden møtt med den innvending, at der ingen garanti er for at de er utgått fra ansvarlig hold. Vi finner i denne forbindelse ikke noksom å kunne understreke at hjemmefrontens ledelse er godkjent av H. M. Kongen og regjeringen i London og at det er hjemmefrontens ledelse som utarbeider disse paroler.

Av vesentlig betydning for statstjenestemennene er parolen om boikott av offentlige stillinger. Selv om denne parole har vært virksom allerede i lengre tid og må forutsettes å være alminnelig kjent, har det imidlertid vist seg å herske noen tvil om forståelsen i enkelte, særlige tilfelle. Det er derfor under utarbeidelse nærmere direktiver. Vi vil komme tilbake hertil i et senere nummer.

Da det er av grunnleggende betydning for vårt videre arbeide, finner vi innledningsvis å burde gjenta det opprop fra den norske hjemmefronts ledelse som ble sendt ut over London Radio den 18. mai i år.

PROKLAMASJON FRA DEN NORSKE HJEMMEFRONTS LEDELSE.

Den norske hjemmefronts ledelse som i samråd med Konge og Regjering representerer det fri og kjempende Norge, har utstedt følgende proklamasjon:

Etterhvert som krigens slutt rykker nærmere, melder behovet seg for en nøyere formulering av de mål vi kjemper for. Her er ikke tiden og stedet til å behandle det store internasjonale oppgjør, spørsmålet om behandlinger av angriperstatene og krigsforbryterne, om grenser, om erstatninger o.s.v. Det vi ønsker å klarlegge, er de særlige norske forhold som vi alene har ansvar for og herredømme over.

Heller ikke på det område er det ennå mulig å gå i detalj. Etter vår Grunnlov er det folket selv som skal stikke ut den politiske kurs.

er fritt ordskifte, gjennom alminnelige valg så snart etter våpenstillstanden som det er teknisk mulig. Men visse hovedpunkter kan stilles opp, som et uttrykk for de ønsker, håp og krav som alle gode nordmenn er nådd frem til gjennom kampårene:

1. Et fritt, uavhengig Norge.
2. Øyeblikkelig og full gjenopprettelse av demokratiet, ytringsfriheten, rettssikkerheten, frie valg.
3. Opphevelse av alle politiske lover, forordninger og andre bestemmelser som er utferdiget etter tysk ordre eller i tysk interesse. Administrative avgjørelser, dommer, utnevelser o.l.v. som skyldes tyske eller NS-myndigheter prøves på helt fritt grunnlag av lovlige norske organer.
4. Øyeblikkelig løslatelse av alle politiske fanger og gjeninnsettelse av offentlige tjenestemenn som er fjernet fra sine stillinger av okkupasjonsmakten eller på foranledning av den eller av NS. Oppreisning og erstatning i den utstrekning det er mulig for dem som er blitt særskilt skadelidende som følge av inngrep fra okkupasjonsmaktens eller fra NS' side.
5. NS-medlemmer og andre som har skadet norske interesser eller skaffet seg uberettiget vinning under samarbeid med okkupasjonsmakten, straffes etter rettergang i betryggende former. Uberettiget krigsgevinst inndras til fordel for statskassen.
6. En målbevisst, vidsynt politikk med sikte på:
 - A) Å trygge vår frihet, folkestyret og de demokratiske rettigheter,
 - B) Å gjenreise landets økonomi og produksjonskraft, snarest mulig sikre de nødvendige tilførsler utenfra og legge forholdene til rette for å utnytte fullt ut våre naturrikdommer og skaffe arbeid til alle.
 - C) Å fremme solidariteten mellom klasser og befolkningsgrupper,
 - D) Å medvirke aktivt i det mellomfolkelige arbeide for å bygge opp en internasjonal rettsorden, fremme varebyttet landene imellom og skape grunnlaget for en varig og rettferdig fred.

Men skal vi nå disse mål, må også hver mann på hjemmefronten gjøre sin plikt. Det skylder vi oss selv. Det skylder vi våre landsmenn ute. Det skylder vi våre allierte. Og det skylder vi landets fremtid; enhver innsats vil bli husket, ingen svikt vil bli glemt.

Kampen er én, her hjemme som ved frontene. Hver enkelt er en soldat, sivil eller i uniform. Vi er i krig. Det må vi aldri glemme. Tusener i de væpnede styrker gir hver dag sine liv for frihet og rettferd. Det er en maning til oss, om å ta vår risiko, yte vårt offer.

Kampen er nå gått inn i sin avgjørende fase.
Samhold og disiplin er mer nødvendig enn noensinne.
Følg de paroler og signaler som blir sendt ut.

I samsvar med dette har regjeringen sendt ut følgende erklæring:

"Regjeringen gir sin hele og fulle tilslutning til oppropet som er i beste samsvar med de mange uttalelser, henstillinger og opprop som regjeringen i disse 4 år har latt gå ut til det norske folk over London radio. Det stemmer også godt med de lover og forordninger som regjeringen har lagt til rette for å kunne bruke når oppgjørets dag kommer. I tilslutning til oppropet vil en rette en inntrengende henstilling til det norske folk fortsatt å slutte opp om hjemmefrontens ledelse og de linjer som er trukket opp for kampen i Norge. Seierens og oppgjørets dag nærmer seg. Når tiden er inne vil regjeringen gi de ordrer og trekke opp de linjer som er nødvendige for situasjonen og som skal følges til Norge er et fritt og selvstendig land."

Kirkedepartementet. Funksjonærene i Kirkedepartementet ble pinsøften forelagt til underskrift en erklæring inneholdende følgende 2 spørsmål:

- 1) Tar De bestemt og uten noe som helst forbehold avstand fra en avtale mellom emigrantstyret i London og Sovjetsamveldet som åpner adgang til å besette vårt land med den røde hær?
- 2) Vil De slutte opp om de felles nasjonale bestrebelsler for å sikre fedrelandet og i deres stilling yte etter evne i kampen mot bolsjevismen og i arbeidet for Norges nyreising?

Det sier seg selv at alle offentlige funksjonærer må nekte å besvare spørsmål av denne art, idet dette ligger helt utenfor deres tjenesteplikter. Dessverre viste det seg at noen av Kirkedepartementets folk sviktet (3 byråsjefer og 3 sekretærer). Vi må ta underoverveielse før fremtiden å offentliggjøre navnene på dem som på denne måte svikter den felles sak.

Blokaden av offentlige stillinger.

Over London radio ble det den 13. juni i år sendt ut følgende melding:
For ca. 1 år siden ble parolen sendt ut om blokade av alle stillinger i stat og kommune. Den alt overveiende del av almenheten og de offentlige funksjonærer har loyalt fulgt parolen.

Det har imidlertid vist seg at enkelte nå tross av parolen har søkt å overta offentlige stillinger og enkelte funksjonærer og arbeidere har søkt høyere stillinger eller lønnsforbedringer. Dette er i strid med parolen og vi finner derfor grunn til å minne om den.

Parolen går ut på at ingen søker stilling i stat eller kommune eller offentlige foretagender som f.eks. A/S Vinmonopolet og A/S Oslo Sporveier. Ingen offentlig funksjoner eller arbeider søker annen offentlig stilling, avansement eller lønnsforbedring. Enhver plikter så langt han kan nekte å la seg beordre til annen stilling.

Unntatt fra parolen har hittil bare vært sykehusbetjeningen, leger og pleiepersonale i sin alminnelighet. Fra nå av unntas også de aktive mannskaper og befall ved landets brannvesener.

Innenriksdepartementets søknads- eller personalskjemaer må ikke utfyll-

Bestemmelsen om boikott av alle NS-propagandamøter gjelder fremdeles.

Blokaden av offentlige stillinger har skapt de største vansker for NS-tyskerne i Norge. Den har delvis hindret dem i å utføre mange av dens planer og er dermed blitt et viktig våpen i kampen for Norges frihet.

Den har ved siden herav også i høy grad bremsset på de politiske avskje-linger, forfølgelser og overgrep mot de offentlige funksjonærer. Hva dette betyr for funksjonærene selv og for norske interesser i det hele tatt, er innlysende.

Illoyal opptreden fra almenheten og fra offentlige funksjonæres side vil ikke bli tålt.

Enhver tjenestemann som har med ansettelse å gjøre må være seg sitt ansvar etter parolen bevisst.

Alle ansettelser, lønnsforbedringer og forfremmelser som er skjedd etter NS og tyskerne vil - uansett om de er foretatt etter beordring eller søknad - etter krigen bli tatt opp til revisjon. Enhver som har brutt parolen må senere stå til regnskap og ta konsekvensene.

Musk:

Propagandamøter av enhver art er boikottet.

Ledige offentlige og halvoffentlige stillinger søkes ikke av nordmenn. Parolen gjelder alle offentlige og halvoffentlige stillinger. Unntatt fra parolen blir sykehusbetjening, leger og pleiepersonale i sin alminnelighet samt de aktive mannskaper og befall ved landets brannvesener. For alle gjelder Innenriksdepartementets søknads- eller personalskjemaer utfylles ikke.

Støtt hjemmefronten og vær loyale. Det er et ledd i kampen for Norges frihet.

I forbindelse med innskjerpingen av parolen om blokaden av offentlige stillinger vil en for Norges Statsbaners vedkommende tilføye:

Statsbanene har også vært omfattet av blokaden. Det har således vært forbudt å søke stilling ved statsbanene. Men innen etaten har praksis i regelen vært at den enkelte funksjonær har søkt forflytning, annen stilling, lønnsopprykk o.s.v.

Denne praksis skyldes at statsbanene tidligere har hatt en forholdsvis fri politisk stilling. Det har imidlertid nå funnet sted et systemskifte i statsbanenes ledelse idet den nazistisk infiserte Bjarne Vik er utnevnt til generaldirektør fra 1/5.1944, likesom det er opprettet en ny offentlig stilling som personalsjef for nazistat Arthur Jahr. Blokaden må derfor nå også i fullt omfang gjelde statsbanene.

Vi appellerer til alle jernbanefolk om å vise samkjensle og lojalitet. Som handler i strid med parolen handler i strid med landets og sine egne interesser og vil etter krigen måtte ta konsekvensene av sin handlemåte.

Vi henstiller til alle våre lesere å sette seg godt inn i de bestemmelser som således er truffet m.h.t. blokade av offentlige stillinger og gjøre sitt til at de blir mest mulig kjent. Vi unnlater ikke å tilføye at blokaden også gjelder i relasjon til aldersgrensebestemmelsene og ved vikariater. En offentlig tjenestemann skal således under inga omstendighet bli sittende i stillingen utover aldersgrensen. Heller ikke må vikariater søkes, selv når disse er av kortvarig karakter, f.eks. ferie og sykevikariater. For øvrig er det vårt inntrykk at blokaden etter hvert er blitt ganske effektiv, men en og annen gang skjer der dog en utligning. Til en høyere stilling i Generaldirektoratet for Postverket hadde det således oprinnelig ikke meldt seg noen søker, da det i siste liten kom slengende et par outsiders. Dette skapte slik nervøsitet hos enkelte habile aspiranter at de gikk hen og søkte i siste øyeblikk. Slikt må ikke forekomme, da en svikter vil bli husket.

Pensjonsloven. Det foreligger nå utkast til en lov som skal gi adgang til å utelukke offentlige tjenestemenn fra pensjonskassen når de "unnlater å utføre sine tjenesteplikter etter å være blitt gjort oppmerksom på det rettsstridige i forholdet". Innbetalt pensjonsinnskudd skal kunne inndras til fordel for statskassen. Utkastet er utarbeidet etter henstilling fra Minister Schancke og tar særlig sikte på de såkalte "saboterende prester".

Tjenestemannsloven. Under 25.mai 1944 har Ministerpresidenten utferdiget en lov om tillegg til tjenestemannsloven, hvorefter en tjenestemann kan avskjediges uten hensyn til bestemmelsene i tjml. § 23, d.v.s. uten at vedkommende får anledning til å forklare seg. Loven som er kommet istand etter forslag av Trafikkdepartementets sjef, professor Skarphagen, er først fremst tenkt brukt overfor off. tjenestemenn som er arrestert av tyskern

Kirkedepartementet. Som omtalt i forrige nummer ble funksjonærene i Kirke- departementet før pinse forelagt til underskrift en erklæring, hvorefter de skulle ta avstand fra den mellom Regjeringen i London og Sovjetsamværet inngåtte avtale og erklære seg mot bolsjevismen. De fleste nektet å svare på disse spørsmål. Minister Schancke gikk derpå til fornyet angrep på denne gang mot et enkelt kontor innen departementet (Revisjonskontoret for offentlige stiftelser). Da funksjonærene der fremdeles unnlot å besvare spørsmålene, ble de øyeblikkelig avskjediget. Det skulle være overflødig å si at en avskjedigelse på dette grunnlag er helt ulovlig. Etter det vi har grunn til å tro, er det lite sannsynlig at lignende aksjoner nå vil bli forsøkt overfor andre offentlige funksjonærer. Men om så skulle skje, er vår stilling klar: Nekt å svare på spørsmål av denne art, idet dette ligger helt utenfor vår tjenesteplikt.

Tvangsorganisering av tjenestemennene. I tiden 22-25.mai var NS-tillitsmenn innen forskjellige faggrupper innkalt til møte på Sørmarka. Møtet var vesentlig innkalt for å drøfte utbyggingen av det såkalte Arbeids- samband. Som underavdelinger under dette er bl.a. forutsatt tvangsorganisert samtlige offentlige funksjonærer. Det forberedende arbeide hermed pågår. Vi vil komme tilbake til saken når der foreligger nærmere detaljer.

Avgift til Ingeniørforbundet. Lederen av Norges Ingeniørforbund, ing. Th. Bang, har fremsatt forslag til en lov som pålegger landets ingeniører en årlig avgift til forbundet. Han begrunner sitt forslag med at Ingeniørforbundet trenger penger og mener at planen nok skal la seg gjennomføre bare det skjer på fornuftig måte. Som et "fornuftig" ledd i ordningen er innbetalingen ment å skulle skje til Kirkedepartementet idet avgiften kamoufleres som en avgift til staten. Det har hittil ikke gått så glatt å få forslaget fremmet som hr. Bang hadde tenkt seg, men en må vel regne med at

Forretningstyre. Da Gassgeneratorstyret trådte i virksomhet for et kort tid, ble det sterkt fremholdt at styret skulle være et mønster på nye tid, med faglig ledelse o.s.v. Som formann i styret ble oppnevnt den late NS-mann, disponent Carsten Christensen, som foruten firmaet Norsk Gass A/S også driver en større bedrift for fremstilling av tretjære. C. i høy grad forstått å utnytte sin dobbeltstilling som styreformann og som forretningsdrivende. I forbindelse med innkjøp av maskiner m.v. bl. fra Sverige har han sikret seg store kommisjoner og da det hele har vært gjort på statsstøtte, har han hatt forholdsvis fritt spillerum. De beløp på denne måte har tilsvindlet seg av statens midler går opp i flere hundretusener. Dette ble for meget, selv for ex-minister Blehr, og fagmannen til slutt fjernet på dagen samtidig med at den daglige leder av Gassgeneratorstyrets forretninger O. Bugge ble entlediget. Saken som nå verserer i partiretten, skulle imidlertid vise seg å få store politiske følger. En kunne vente seg fant minister Whist å måtte tre støttende til overfor kollega innenfor forretningsstanden og det kom herunder til skarpe samtaler mellom Blehr og Whist. Førstnevnte, hvis stilling fra før var temmelig svak, trakk det korteste strå og endte som kjent med at han gikk av.

Skole i Bærum er besluttet nedlagt fra høsten. Den andre høyere skole i bygda, Stabekk, ble i sin tid beåret med besøk av selveste Ministerpresidenten, hvorefter en rekke lærere ble arrestert og senere avsatt. Denne skolen har senere under nazistisk ledelse ført en hensyknende tilverelse. Avgangsklassene går ut i år, blir det ca. 100 elever ved skolen mot før 300. På bakgrunn herav må aksjonen mot Valler skole sees. De skulle påbegynne den beryktede nye lesebok i tysk for gymnasiet, og fikk ikke anledning til å søke dispensasjon slik som landets øvrige skoler. Da lærerne med mange argumenter vegret seg for å ta mot denne politiske og pedagogisk uheldige leseboken midt i skoleåret, ble skolen fratatt sin eksamensrettigheter før eksamen artium skulle begynne og elevene ble henvist til å gå som privatister ved Stabekk. Og nå skal altså Valler skole nedlegges. Denne skolen har hatt 400-500 elever. De henvises nå fra høsten til den såkalt nazistskole og nektes adgang til andre skoler. Vi håper at dette innendte tilbud blir mottatt på rette måte.

Hasle, den foretaksomme nazist som tidligere har vært fylkesmann i Buskerud, prisdirektør og ekspedisjonssjef i Innenriksdepartementet, har nå vært anbrakt som ekspedisjonssjef i Justisdepartementets lovavdeling. Uheldigvis har man håpet at denne stilling skulle gi ham for stort spillerum i korruptiv henseende. Nå er han imidlertid blitt "sjefsekretær" i en undersøkelseskommisjon med mandat å fremskaffe materiale til belysning av politiske og stats- og folkerettslige spørsmål". I denne egenskap har han søkt og fått til disposisjon en bevilgning på kr. 5000 som han ikke behøve å gjøre regnskap for overfor andre enn Quisling personlig. Anførselen skal således ikke revideres av Riksrevisjonen. Blandt dem som står anvist beløp av kommisjonens bevilgning (uten å være medlem eller medlemmer) er en annen beryktet person, fhv. redaktør Svefve Krogh, som nylig ett brett fikk utbetalt kr. 6000. Granskningskommisjonen skal i den nærmeste tid ha innkalt bl.a. stortingsmenn til å møte for seg og avgi forklaring.

Justitiarius Helliksen er omsider blitt fjernet som prisdommer i Hedemark fylke. Da han for en tid siden av prislagsmannsretten ble ilagt erstatningsansvar for utilbørlig saksbehandling, gikk det for vidt selv for Riis- og hr. Helliksen fikk henstilling fra Justisdepartementet om å bevilges utbetalt fra hvervet. Han er erstattet med advokat Haakon Foss men er fortsatt i virksomhet som justitiarius i Oslo byrett. NS' personalkontor har besluttet å la det ikke fikk seg forelagt spørsmålet om advokat Foss' utbetalt som prisdommer, idet det samtidig innberettet at F. har vist seg åpenbart beruset på offentlig sted etter utnevnelsen.

Sivildomstol i Norge. I siste nr. av "Verordnungsblatt" er inntratt en forordning av 5/6.44 om opprettelse av en tysk sivildomstol ved Reichskontoret i Berlin. Den skal behandle tvistemål mellom tyske statsborgere og mellom

Statstjenestemennenes ansvar idag.

Norge er i krig med Tyskland. Landet har bare en lovlig regjering, nemlig regjeringen i London under ledelse av H.M. kong Haakon. Quislings "nasjonale regjering" har ingen hjemmel i norsk forfatning og ennå mindre noen fullmakt fra det norske folk. Den støtter seg utelukkende på okkupasjonsmakten og er i virkeligheten bare et redskap for denne. De "lover" og andre bestemmelser som den utferdiger er å betrakte som tyske maktbud, og har følgelig ingen gyldighet med mindre de faller innenfor den ramme som folkeretten trekker opp for en okkupants myndighet. I denne forbindelse er det særlig viktig å være oppmerksom på regelen i art. 43 i Haager-konvensjonens landkrigsreglement, hvorefter gjeldende lov i landet skal respekteres så langt det ikke foreligger "absolutte hindringer" for det.

Disse elementære sannheter er gang på gang blitt presisert, men kan ikke sies for ofte. Og for oss offentlige tjenestemenn er det ikke nok at vi rent teoretisk er klar over det rette forhold. Som medarbeidere i administrasjonsapparatet har vi en meget utsatt stilling; Hvis vi ikke så å si hver time på dagen er på vakt, vil vi kunne komme til å medvirke til fiendtlige anslag mot vårt eget land. Ingen har bebreidet oss at vi etter okkupasjonen ble på vår post. Tvert imot er det med regjeringens fulle godkjenning at vi har fortsatt i våre stillinger under fiendtlige besettelse av landet. Det er jo også klarligvis i landets interesse at nasjonalsinnede og ansvarsbevisste menn tar del i den forfatning som er nødvendig under okkupasjonen, og som okkupasjonsmakten foretar innen folkerettens ramme. Dette hensyn er ikke i strid med parolen om blokade av offentlige stillinger. Denne parolen tar nettopp sikte på å motvirke at gode nordmenn blir fjernet fra administrasjonen til fordel for nasister eller andre som er villige til å gå fiendens ærend under utøvelsen av sin myndighet. Men vi må være klar over at parolen ikke er gitt spesielt av hensyn til våre interesser - for å sikre vårt utkomme eller trygge oss mot å bli utkalt til "nasjonal arbeidsinnsats". Dette har ikke vi mer krav på enn våre landsmenn i andre yrkesgrupper. Når vi faktisk nyter en særbeskyttelse her, er det en selv-sagt forutsetning at vi på vår side inntar en holdning som er strengt i samsvar med vår stilling som norske tjenestemenn, og som vi kan forsvare både overfor vår lovlige regjering og vår egen samvittighet. Vår troskapsplikt overfor landets Konge og regjering består fullt ut, og har vi i en gitt situasjon anledning til å handle til fordel for landets virkelige interesser, plikter vi å gjøre dette, selv om vi dermed må opptre i strid med de instruksjoner som makthaverne har gitt for vårt arbeide idag. Under sin okkupasjon av Norge har tyskerne som alle vet gjort seg skyldig i de mest kyniske folkerettsbrudd, og vi skylder dem ingen loyalitet - hverken dem eller deres hjelpere i den norske forreder-regjering. For enkelte tjenestemenn har det visstnok vært vanskelig å vende seg til denne tanken. Loyaltitet ligger den norske statstjener i blodet; og vel og bra er det. Men loyalitet idag er en svakhet, og ikke en styrke, hvis den gir seg utslag i en instinktiv lydighetsfølelse overfor de sittende makthavere. Ingen som idag har undlatt å gjøre sin plikt, kan undskylde seg med at han har handlet "etter ordre". Det lar seg ikke nekte at det i administrasjonen finnes nasister - riktignok ikke mange - som ved å innta en forsiktig holdning - og kanskje ved et vinnende vesen - har fått ord for å være "fornuftige" folk, og har klart å komme på talefot også med dem av sine underordnede som er gode nordmenn. Her er et faremoment tilstede, som alle plikter å være oppmerksom på. Hverken med det gode eller med det onde må norske tjenestemenn la seg forlede til å ta del i arbeidet mot sitt eget land. Det er neppe mulig å gi noen uttømmende retningslinjer for hvilke saker en tjenestemann må unnså seg for å behandle idag. I bunn og grunn er det et samvittighets spørsmål, som enhver må avgjøre med seg selv - og på eget ansvar. Så meget er imidlertid klart, at vi ikke i noen form kan yte vår medvirkning til tiltak som tar direkte sikte på å true vår nasjonale selvstendighet, hjelpe fienden

og norske statsborgere i saker som angår formues- og arbeidsrett. Og den norske stat og norske institusjoner faller innenfor domstolens kompetanseområde - det tyske rike og tyske offentlige institusjoner derimot ikke hvis de selv samtykker heri. Domstolen treffer sin avgjørelse etter norsk rett, ja det er sogar uttrykkelig bestemt at den tyske internasjonale privatrett ikke skal gjelde, hvis den skulle føre til anvendelse av norsk rett. Også tvangsfullbyrdelsen foregår etter tysk rett. - Etter alt hva man tidligere har sett fra det hold, forbauser det oss ikke at tyskerne selv på nåværende tidspunkt finner det formålstjenlig å komme med en forordning i dette innhold. Vi venter nå bare på en kommentar i nazipressen om at den til Norges frihet og selvstendighet o.s.v.

Den Kretsfengsel er nå i sin helhet rekvirert av tyskerne. Den 22. mai kl. 15.30 fikk direktøren ordre om at fengslet skulle være tomt for norske fanger innen kl. 24. Alle varetektsfanger og boteavsonere ble straks løslatt, tilsammen 35 mann, mens resten av belegget (45 mann) er overført til tysk barakke, hvor intet ordentlig utstyr finnes og hvor effektivt vaktarbeid er umulig. Fengselsmyndighetene har gjort oppmerksom på at rømminger av fanger stil må ventes.

noene. Som eksempel på hvordan våre makthavere nyter enhver mulighet å mele sin egen kake, hitsetter vi nedenfor utdrag av et brev fra fylkesmann H. Petersen i Aust-Agder til likvidasjonskontoret for inndratte forfattere. Det gjelder jøden Dollers bo, hvor brukseier Fuhr, Grimstad, er likvidert. Etter først å ha gjort oppmerksom på at han allerede har tatt ut en del av et herreværelsemeublement, et helt spisestuemeublement samt et middagsromservice for 12 personer m.v., fortsetter fylkesmannen: "Med omsyn til flyglet sa Fuhr at dette skulle gå til en skole eller annen offentlig institusjon etter hva han hadde erfart av likvidasjonskontoret. Hvis dette er tilfelle kan saken lett la seg ordne på den måte at jeg kan innmitt private flygel istedenfor det som hørte til Dollers innbo og ønsker til fylkesmannsboligen. Mitt flygel er godt, men lakeringen er litt slitt på enkelte utsatte steder så det utmerket vil tjene sin hensikt i en skole eller annen institusjon bedre enn som representativt møbel i fylkesmannsbolig. --- Under mitt besøk i Grimstad i forrige uke ytret jeg ønske om å få to sett laken og en stor spisebords duk for 24 personer i hver uke for nærmere å se etter når alt var utpakket. Imidlertid ser jeg at til at Jensens forlovede (J. er en frontkjemper på stedet. Red. anm.) har lagt beslag på alt tøy tross det sikkert var så meget at Jensens ville ha godt utstyrt selv om jeg fikk 2 par laken for skifte på gjesteværelset og duk for representasjonsøyemed. Til slutt skal jeg tillate meg å opplyse at jeg er medlem av NS siden 1933. Heil og Sæl. H. Petersen kst."

Nasjonale arbeidsinnsats. Sosialdepartementet og minister Lippestad er i forfratt den videre befatning med utskrivningen til den nasjonale arbeidsinnsats. Antagelig for å understreke enn ytterligere dette tiltaks "nasjonale" karakter har nemlig ministerpresidenten oppnevnt fylkesmannen i Bergen og Hordaland til å overta ledelsen herav i egenskap av "fullmektig". Hr. Astrup har allerede tiltrådt sin nye stilling.

Statistisk kontor. Som kontorsjef i direktoratet er nylig utnevnt Arne Ingvaldstad. Vi kjenner ikke I's faglige kvalifikasjoner for seg selv, men får håpe at de står i forhold til hans utrustning forøvrig. I et tidligere uttalte han nemlig følgende om sin helsetilstand: "P.t. god. Et 3/4 av mavesekken, tolvfingertarmen, galdeblæren, blindtarm, endetarm samt knust høyre ankel."

① I denne tid da alt ordnet organisasjons- og foreningsarbeide ligger nede, er det av desto større betydning at kontakten innenfor de forskjellige yrkesgrupper holdes vedlike på annen måte. Selv om alle nordmenn idag arbeider mot et felles mål, hindrer ikke dette at de forskjellige lag av folket kan ha sine spesielle problemer - problemer som nødvendigvis ikke kan finne sin løsning i den mer dagsbetente nyhetspresse. Det er dette som har gjort at enkelte yrker har funnet å burde utgi sine særskilte meddelelsesblad. Det har fra flere hold vært ytret ønske om at også statens tjenestemann burde få sitt eget organ og for å imøtekomme dette ønske er det at vi idag sender ut første nummer av "Statstjenestemannen". Statstjenestemennene har på mange måter spillet en sentral rolle i kampen for det frie Norge, vi behøver bare å minne om Høyesteretts, prestenes og lærernes innsats, og en må regne med at der ikke vil bli stillet mindre krav til oss i den tiden som kommer. Det bindeledd som vårt blad er ment å skulle være, må derfor forutsettes å fylle et behov.

Som følge av de forhold den illegale presse arbeider under lar det seg dessverre bare gjøre å nå en begrenset krets av de interesserte. Vi gjør i første rekke regning med å nå fram til statstjenestemennene i Oslo og nærmeste omegn, men da der er en stadig kontakt mellom disse og tjenestemennene utover landet, går vi ut fra at våre ord vil nå lenger enn det begrensede opplag skulle tilsi. Vi tør anmode våre lesere om å gjøre innholdet kjent overfor kolleger og andre interesserte.

Først og fremst gjelder dette de paroler som blir gitt for hvordan en skal forholde seg i bestemte saker eller spørsmål. Det er av den aller største betydning at disse blir fulgt av alle nordmenn og ikke minst må en ha lov til å vente dette av statens tjenestemenn. Når talen er om paroler blir man undertiden møtt med den innvending, at der ingen garanti er for at de er utgått fra ansvarlig hold. Vi finner i denne forbindelse ikke noksom å kunne understreke at hjemmefrontens ledelse er godkjent av H.M. Kongen og regjeringen i London og at det er hjemmefrontens ledelse som utarbeider disse paroler.

Av vesentlig betydning for statstjenestemennene er parolen om boykott av offentlige stillinger. Selv om denne parole har vært virksom allerede i lengre tid og må forutsettes å være alminnelig kjent, har det imidlertid vist seg å herske noen tvil om forståelsen i enkelte, særlige tilfelle. Det er derfor under utarbeidelse nærmere direktiver. Vi vil komme tilbake hertil i et senere nummer.

Da det er av grunnleggende betydning for vårt videre arbeide, finner vi innledningsvis å burde gjenta det opprop fra den norske hjemmefronts ledelse som ble sendt ut over London Radio den 18. mai i år.

PROKLAMASJON FRA DEN NORSKE HJEMMEFRONTS LEDELSE.

Den norske hjemmefronts ledelse som i samråd med Konge og Regjering representerer det frie og kjempende Norge, har utstedt følgende proklamasjon:

Etterhvert som krigens slutt rykker nærmere, melder behovet seg for en nøyere formulering av de mål vi kjemper for. Her er ikke tiden og stedet til å behandle det store internasjonale oppgjør, spørsmålet om behandlinger av angriperstatene og krigsforbryterne, om grenser, om erstatninger o.s.v. Det vi ønsker å klarlegge, er de særlige norske forhold som vi alene har ansvar for og herredømme over.

Heller ikke på det område er det ennå mulig å gå i detalj. Etter vår grunnlov er det folket selv som skal styrke ut den politiske kurs,

OSLO

Fra:

STORGATEN 23CII - SENTRALBORD 33380

Det nye Norge i bilder

Relig. A.

① I denne tid da alt ordnet organisasjons- og foreningsarbeide ligger nede, er det av desto større betydning at kontakten innenfor de forskjellige yrkesgrupper holdes vedlike på annen måte. Selv om alle nordmenn idag arbeider mot et felles mål, hindrer ikke dette at de forskjellige lag av folket kan ha sine spesielle problemer - problemer som nødvendigvis ikke kan finne sin løsning i den mer dagsbetente nyhetspresse. Det er dette som har gjort at enkelte yrker har funnet å burde utgi sine særskilte meddelelsesblad. Det har fra flere hold vært ytret ønske om at også statens tjenestemenn burde få sitt eget organ og for å imøtekomme dette ønske er det at vi idag sender ut første nummer av "Statstjenestemannen". Statstjenestemennene har på mange måter spillet en sentral rolle i kampen for det fri Norge, vi behøver bare å minne om Høyesteretts, prestenes og lærernes innsats, og en må regne med at der ikke vil bli stillet mindre krav til oss i den tiden som kommer. Det bindeledd som vårt blad er ment å skulle være, må derfor forutsettes å fylle et behov.

Som følge av de forhold den illegale presse arbeider under lar det seg dessverre bare gjøre å nå en begrenset krets av de interesserte. Vi gjør i første rekke regning med å nå fram til statstjenestemennene i Oslo og nærmeste omegn, men da der er en stadig kontakt mellom disse og tjenestemennene utover landet, går vi ut fra at våre ord vil nå lenger enn det begrensede opplag skulle tilsi. Vi tør anmode våre lesere om å gjøre innholdet kjent overfor kolleger og andre interesserte.

Først og fremst gjelder dette de paroler som blir gitt for hvordan en skal forholde seg i bestemte saker eller spørsmål. Det er av den aller største betydning at disse blir fulgt av alle nordmenn og ikke minst må en ha lov til å vente dette av statens tjenestemenn. Når talen er om paroler blir man undertiden møtt med den innvending, at der ingen garanti er for at de er utgått fra ansvarlig hold. Vi finner i denne forbindelse ikke noksom å kunne understreke at hjemmefrontens ledelse er godkjent av H.M. Kongen og regjeringen i London og at det er hjemmefrontens ledelse som utarbeider disse paroler.

Av vesentlig betydning for statstjenestemennene er parolen om boikott av offentlige stillinger. Selv om denne parole har vært virksom allerede i lengre tid og må forutsettes å være alminnelig kjent, har det imidlertid vist seg å herske noen tvil om forståelsen i enkelte, særlige tilfelle. Det er derfor under utarbeidelse nærmere direktiver. Vi vil komme tilbake hertil i et senere nummer.

Da det er av grunnleggende betydning for vårt videre arbeide, finner vi innledningsvis å burde gjenta det opprop fra den norske hjemmefronts ledelse som ble sendt ut over London Radio den 18. mai i år.

PROKLAMASJON FRA DEN NORSKE HJEMMEFRONTS LEDELSE.

Den norske hjemmefronts ledelse som i samråd med Konge og Regjering representerer det fri og kjempende Norge, har utstedt følgende proklamasjon:

Etterhvert som krigens slutt rykker nærmere, melder behovet seg for en nøyere formulering av de mål vi kjemper for. Her er ikke tiden og stedet til å behandle det store internasjonale oppgjør, spørsmålet om behandlinger av angriperstatene og krigsforbryterne, om grenser, om erstatninger o.s.v. Det vi ønsker å klarlegge, er de særlige norske forhold som vi alene har ansvar for og herredømme over.

Heller ikke på det område er det ennå mulig å gå i detalj. Etter vår grunnlov er det folket selv som skal styrke ut den politiske kurs,

OSLO

Fra:

STORSGATEN 23CII - SENTRALBORD 33380

Det nye Norge i bilder

etter fritt ordskifte, gjennom alminnelige valg så snart etter våpenstillstanden som det er teknisk mulig. Men disse hovedpunkter kan stilles opp, som et uttrykk for de ønsker, mål og krav som alle gode nordmenn er nådd frem til gjennom kampene:

1. Et fritt, uavhengig Norge.
2. Øyeblikkelig og full gjenopprettelse av demokratiet, ytringsfriheten, rettssikkerheten, frie valg.
3. Opphevelse av alle politiske lover, forordninger og andre bestemmelser som er utferdiget etter tysk ordre eller i tysk interesse. Administrative avgjørelser, dommer, utnevelser o.l. som skyldes tyske eller NS-myndigheter prøves på helt fritt grunnlag av lovlige norske organer.
4. Øyeblikkelig løslatelse av alle politiske fanger og gjeninnsettelse av offentlige tjenestemenn som er fjernet fra sine stillinger av okkupasjonsmakten eller på foranledning av den eller av NS. Oppreisning og erstatning i den utstrekning det er mulig for dem som er blitt særskilt skadelidende som følge av inngrep fra okkupasjonsmaktens eller fra NS' side.
5. NS-medlemmer og andre som har skadet norske interesser eller skaffet seg uberettiget vinning under samarbeid med okkupasjonsmakten, straffes etter rettergang i betryggende former. Uberettiget krigsgevinst inndras til fordel for statskassen.
6. En målbevisst, visynt politikk med sikte på:
 - A) Å trygge vår frihet, folkestyret og de demokratiske rettigheter,
 - B) Å gjenreise landets økonomi og produksjonskraft, snarest mulig sikre de nødvendige tilførsler utenfra og legge forholdene til rette for å utnytte fullt ut våre naturrikdommer og skaffe arbeid til alle.
 - C) Å fremme solidariteten mellom klasser og befolkningsgrupper,
 - D) Å medvirke aktivt i det mellomfolkelige arbeide for å bygge opp en internasjonal rettsorden, fremme varebyttet landene imellom og skape grunnlaget for en varig og rettferdig fred.

Men skal vi nå disse mål, må også hver mann på hjemmefronten gjøre sin plikt. Det skylder vi oss selv. Det skylder vi våre landsmenn ute. Det skylder vi våre allierte. Og det skylder vi landets fremtid; enhver innsats vil bli husket, ingen svikt vil bli glemt.

Kampen er en, her hjemme som ved frontene. Hver enkelt er en soldat, sivil eller i uniform. Vi er i krig. Det må vi aldri glemme. Tusener i de væpnede styrker gir hver dag sine liv for frihet og rettferd. Det er en mening til oss, om å ta vår risiko, yte vårt offer.

Kampen er nå gått inn i sin avgjørende fase. Samhold og disiplin er mer nødvendig enn noensinne. Følg de paroler og signaler som blir sendt ut.

I samsvar med dette har regjeringen sendt ut følgende erklæring:

"Regjeringen gir sin hele og fulle tilslutning til oppropet som er i beste samsvar med de mange uttalelser, henstillinger og opprop som regjeringen i disse 4 år har latt gå ut til det norske folk over London radio. Det stemmer også godt med de lover og forordninger som regjeringen har lagt til rette for å kunne bruke når oppgjørets dag kommer. I tilslutning til oppropet vil en rette en inntrengende henstilling til det norske folk fortsatt å slutte opp om hjemmefrontens ledelse og de linjer som er trukket opp for kampen i Norge. Seierens og oppgjørets dag nærmer seg. Når tiden er inne vil regjeringen gi de ordrer og trekke opp de linjer som er nødvendige for situasjonen og som skal følges til Norge er et fritt og selvstendig land."

Kirkedepartementet. Funksjonærene i Kirkedepartementet ble pinsaften forelagt til underskrift en erklæring inneholdende følgende 2 spørsmål:

- 1) Tar De bestemt og uten noe som helst forbehold avstand fra en avtale mellom emigrantstyret i London og Sovjetsamveldet som åpner adgang til å besette vårt land med den røde hær?
- 2) Vil De slutte opp om de felles nasjonale bestrebelsler for å sikre fedrelandet og i deres stilling yte etter evne i kampen mot bolsjevismen og i arbeidet for Norges nyreisning?

Det sier seg selv at alle offentlige funksjonærer må nekte å besvare spørsmål av denne art, idet dette ligger helt utenfor deres tjenesteplikter. Dessverre viste det seg at noen av Kirkedepartementets folk sviktet (3 byråsjefer og 3 sekretærer). Vi må ta under overveielse før fremtiden å offentliggjøre navnene på dem som på denne måte svikter den felles sak.

Oslo, 19. juni 1944.

Blokaden av offentlige stillinger.

Over London radio ble det den 13. juni i år sendt ut følgende melding: For ca. 1 år siden ble parole sendt ut om blokade av alle stillinger i stat og kommune. Den alt overveiende del av almenheten og de offentlige funksjonærer har loyalt fulgt parolen.

Det har imidlertid vist seg at enkelte på tross av parolen har søkt og overtatt offentlige stillinger og enkelte funksjonærer og arbeidere har søkt høyere stillinger eller lønnsforbedringer. Dette er i strid med parolen og vi finner derfor grunn til å minne om den.

Parolen går ut på at ingen søker stilling i stat eller kommune eller i offentlige foretagender som f.eks. A/S Vinneoppølet og A/S Oslo Sporveier. Ingen offentlig funksjoner eller arbeider søker annen offentlig stilling, avansement eller lønnsforbedring. Enhver plikter så langt han kan nekte å la seg beordre til annen stilling.

Unntatt fra parolen har hittil bare været sykehusbetjeningen, leger og pleiepersonale i sin alminnelighet. Fra nå av unntas også de aktive mannskaper og befal ved landets brannvesener.

Innenriksdepartementets søknads- eller personalskjemaer må ikke utfyll-

Bestemmelsen om boykott av alle NS-propagandamøter gjelder fremdeles. Blokaden av offentlige stillinger har skapt de største vansker for NS tyskerne i Norge. Den har delvis hindret dem i å utføre mange av dens planer og er dermed blitt et viktig våpen i kampen for Norges frihet.

Den har ved siden herav også i høy grad bremsset på de politiske avskjeppninger, forfølgelser og overgrep mot de offentlige funksjonærer. Hva dette betyr for funksjonærene selv og for norske interesser i det hele tatt, innlysende.

Illoyal opptreden fra almenheten og fra offentlige funksjonærers side må ikke bli tatt.

Enhver tjenestemann som har medansettelser å gjøre må være seg sitt ansvar etter parolen bevisst.

Alle ansettelser, lønnsforbedringer og forfremmelser som er skjedd under NS og tyskerne vil - uansett om de er foretatt etter beordring eller søknad - etter krigen bli tatt opp til revisjon. Enhver som har brutt parolen må senere stå til regnskap og ta konsekvensene.

Musk:
1. Propagandamøter av enhver art er boykottet.

2. Ledige offentlige og halvoffentlige stillinger søkes ikke av nordmenn.

3. Parolen gjelder alle offentlige og halvoffentlige stillinger. Unntatt fra parolen blir sykehusbetjening, leger og pleiepersonale i sin alminnelighet samt de aktive mannskaper og befal ved landets brannvesener.

4. For alle gjelder Innenriksdepartementets søknads- eller personalskjemaer utfylles ikke.

5. Støtt heimefronten og vær loyalt. Det er et ledd i kampen for Norges frihet.

I forbindelse med innskjerpelsen av parolen om blokaden av offentlige stillinger vil en for Norges Statsbaners vedkommende tilføye:

Statsbanene har også vært omfattet av blokaden. Det har således vært forbudt å søke stilling ved statsbanene. Men innen etaten har praksis i regelen vært at den enkelte funksjonær har søkt forflytning, annen stilling, lønnsopprykk o.s.v.

Denne praksis skyldes at statsbanene tidligere har hatt en forholdsvis fri politisk stilling. Det har imidlertid nå funnet sted et systemskifte i statsbanenes ledelse idet den nazistisk infiserte Bjarne Vik er utnevnt til generaldirektør fra 1/5.1944, likesom det er opprettet en ny viktig stilling som personalsjef for nazisten Arthur Jahr. Blokaden må derfor nå også i fullt omfang gjelde statsbanene.

Vi appellerer til alle jernbanefolk om å vise samskjensle og lojalitet. Som handler i strid med parolen handler i strid med landets og sine egne interesser og vil etter krigen måtte ta konsekvensene av sin handlemåte.

Vi henstiller til alle våre lesere å sette seg godt inn i de bestemmelser som således er truffet m.h.t. blokade av offentlige stillinger og gjøre sitt til at de blir mest mulig kjent. Vi unnlater ikke å tilføye at blokaden også gjelder i relasjon til aldersgrensebestemmelsene og ved vikariater. En offentlig tjenestemann skal således under ingen omstendighet bli sittende i stillingen utover aldersgrensen. Heller ikke må vikariater søkes, selv når disse er av kortvarig karakter, f.eks. ferie og sykevikariater. For øvrig er det vårt inntrykk at blokaden etter hvert er blitt ganske effektiv, men en og annen gang skjer der dog en utlidning. Til en høyere stilling i Generaldirektoratet for Postverket hadde det således oprinnelig ikke meldt seg noen søker, da det i siste liten kom slengende et par outsiders. Dette skapte slik nervøsitet hos enkelte habile aspiranter at de gikk hen og søkte i siste øyeblikk. Slikt må ikke forekomme, da en svikter vil bli husket.

Pensjonsloven. Det foreligger nå utkast til en lov som skal gi adgang til å utelukke offentlige tjenestemenn fra pensjonskassen når de "unnlater å gjøre sine tjenesteplikter etter å være blitt gjort oppmerksom på det stridsstridige i forholdet". Innbetalt pensjonsinnskudd skal kunne inndras til fordel for statskassen. Utkastet er utarbeidet etter henstilling fra Minister Schancke og tar særlig sikte på de såkalte "saboterende prester".

Tjenestemannsloven. Under 25.mai 1944 har Ministerpresidenten utferdiget en lov om tillegg til tjenestemannsloven, hvorefter en tjenestemann kan avskjediges uten hensyn til bestemmelsene i tjml. § 23, d.v.s. uten at den avskjedigede får anledning til å forklare seg. Loven som er kommet istand etter forslag av Trafikkdepartementets sjef, professor Skarphagen, er først og fremst tenkt brukt overfor off. tjenestemenn som er arrestert av tyskernes

Kirkedepartementet. Som omtalt i forrige nummer ble funksjonærene i Kirke- og kirkedepartementet før pinse forelagt til underskrift en erklæring, hvorefter de skulle ta avstand fra den mellom Regjeringen i London og Sovjetsamveldet inngåtte avtale og erklære seg mot bolsjevismen. De fleste nektet å svare på disse spørsmål. Minister Schancke gikk derpå til fornyet attack - denne gang mot et enkelt kontor innen departementet (Revisjonskontoret for offentlige stiftelser). Da funksjonærene der fremdeles unnlot å besvare spørsmålene, ble de øyeblikkelig avskjediget. Det skulle være overflødig å si at en avskjedigelse på dette grunnlag er helt ulovlig. Etter det vi har grunn til å tro, er det lite sannsynlig at lignende aksjoner nå vil bli forsøkt overfor andre offentlige funksjonærer. Men om så skulle skje, er vår stilling klar: Nekt å svare på spørsmål av denne art, idet dette ligger helt utenfor vår tjenesteplikt.

Tvangsorganisering av tjenestemennene. I tiden 22-25.mai var NS-tillitsmenn innen forskjellige faggrupper innkalt til møte på Sørmarka. Møtet var vesentlig innkalt for å drøfte utbyggingen av det såkalte Arbeids- og arbeidsmandband. Som underavdelinger under dette er bl.a. forutsatt tvangsorganisert samtlige offentlige funksjonærer. Det forberedende arbeide hermed pågår. Vi vil komme tilbake til saken når der foreligger nærmere detaljer.

Avgift til Ingeniørforbundet. Lederen av Norges Ingeniørforbund, ing. Th. Bang, har fremsatt forslag til en lov som pålegger landets ingeniører en årlig avgift til forbundet. Han begrunner sitt forslag med at Ingeniørforbundet trenger penger og mener at planen nok skal la seg gjennomføre bare det skjer på fornuftig måte. Som et "fornuftig" ledd i ordningen er innbetalingen ment å skulle skje til Kirkedepartementet idet avgiften kamoufleres som en avgift til staten. Det har hittil ikke gått så glatt å få forslaget fremmet som hr. Bang hadde tenkt seg, men en må vel regne med at

Ingeniørforbundet. Da Gassgeneratorstyret trådte i virksomhet for et år siden, ble det sterkt fremholdt at styret skulle være et manster på en god tid, med faglig ledelse o.s.v. Som formann i styret ble oppnevnt den kjente NS-mann, disponent Carsten Christensen, som foruten firmaet Norsk Gass A/S også driver en større bedrift for fremstilling av tretjære. O. i høy grad forstått å utnytte sin dobbeltstilling som styreformann og som forretningsdrivende. I forbindelse med innkjøp av maskiner m.v. bl. fra Sverige har han sikret seg store kommisjoner og da det hele har vært støttet på statsstøtte, har han hatt forholdsvis fritt spillerum. De beløp på denne måte har tilsvindlet seg av statens midler går opp i flere hundretusener. Dette ble for meget, selv for ex-minister Blehr, og fagmannen til slutt fjernet på dagen samtidig med at den daglige leder av Gassgeneratorstyrets forretninger O. Bugge ble entlediget. Saken som nå verserer i partiretten, skulle imidlertid vise seg å få store politiske følger. En kunne vente seg fant minister Whist å måtte tre støttende til overfor kollega innenfor forretningsstanden og det kom herunder til skarpe sammenstøt mellom Blehr og Whist. Førstnevnte, hvis stilling fra før var temmelig svak, trakk det korteste strå og endte som kjent med at han gikk av.

Skole i Bærum er besluttet nedlagt fra høsten. Den andre høyere skole i bygda, Stabekk, ble i sin tid beæret med besøk av selveste Ministerpresidenten, hvorefter en rekke lærere ble arrestert og senere avsatt. Denne skole har senere under nazistisk ledelse ført en hensyknende tilværelse. Avgangsklassen går ut i år, blir det ca. 100 elever ved skolen mot før 300. På bakgrunn herav må aksjonen mot Valler skole sees. De skulle påses den beryktede nye lesebok i tysk for gymnasiet, og fikk ikke anledning til å søke dispensasjon slik som landets øvrige skoler. Da lærerne med mange argumenter vegret seg for å ta mot denne politiske og pedagogisk uheldige leseboken midt i skoleåret, ble skolen fratatt sin eksamensrettigheter før eksamen artium skulle begynne og elevene ble henvist til å gå som privatister ved Stabekk. Og nå skal altså Valler skole nedlegges. Denne skolen har hatt 400-500 elever. De henvises nå fra høsten til den såkalt nazistskole og nektes adgang til andre skoler. Vi håper at dette innede tilbud blir mottatt på rette måte.

Hasle, den foretaksomme nazist som tidligere har vært fylkesmann i Buskerud, prisdirektør og ekspedisjonssjef i Innenriksdepartementet, har nå vært anbrakt som ekspedisjonssjef i Justisdepartementets lovavdeling. Velig har man håpet at denne stilling ikke skulle gi ham for stort spillerom for korrupsiv henseende. Nå er han imidlertid blitt "sjefsekretær" i en undersøkelseskommisjon med mandat å fremskaffe materiale til belysning av politiske og stats- og folkerettslige spørsmål". I denne egenskap har han vært for å få til disposisjon en bevilgning på kr. 5000 som han ikke behøve å gjøre regnskap for overfor andre enn Quisling personlig. Ansvaret skal således ikke revideres av Riksrevisjonen. Blandt dem som står ansvaret anvist beløp av kommisjonens bevilgning (uten å være medlem eller medlem) er en annen beryktet person, fhv. redaktør Sverre Krogh, som ny- og ett brett fikk utbetalt kr. 6000. Granskningskommisjonen skal i den nære tid ha innkalt bl.a. stortingsmenn til å møte for seg og avgi forklaring.

Justitiarius Helliksen er omsider blitt fjernet som prisdommer i Hedemark fylke. Da han for en tid siden av prislagsmannsretten ble ilagt erstatningsansvar for utilbørlig saksbehandling, gikk det for vidt selv for Riis og hr. Helliksen fikk henstilling fra Justisdepartementet om å be seg ferdiget fra hvervet. Han er erstattet med advokat Haakon Foss men er delvis i virksomhet som justitiarius i Oslo byrett. NS' personalkontor har klaget over at det ikke fikk seg forelagt spørsmålet om advokat Foss' utnevnelse som prisdommer, idet det samtidig innberettet at F. har vist seg åpenbart beruset på offentlig sted etter utnevnelsen.

Sivildomstol i Norge. I siste nr. av "Verdensnyhetsbladet" er innført en sivildomstol i Norge. I siste nr. av "Verdensnyhetsbladet" er innført en sivildomstol i Norge. I siste nr. av "Verdensnyhetsbladet" er innført en sivildomstol i Norge. I siste nr. av "Verdensnyhetsbladet" er innført en sivildomstol i Norge.

og norske statsborgere i saker som angår formues- og arbeidsrett. Og den norske stat og norske institusjoner faller innenfor domstolens kompetensområde - det tyske rike og tyske offentlige institusjoner derimot hvis de selv samtykker heri. Domstolen treffer sin avgjørelse etter rett, ja det er sogar uttrykkelig bestemt at den tyske internasjonale rettsrett ikke skal gjelde, hvis den skulle føre til anvendelse av norsk rett. Også tvangsfullbyrdelsen foregår etter tysk rett. - Etter alt hva tidligere har sett fra det hold, forbauser det oss ikke at tyskerne selv på nåværende tidspunkt finner det formålstjenlig å komme med en forordning om dette innhold. Vi venter nå bare på en kommentar i nazipressen om at det til Norges frihet og selvstendighet o.s.v.

Kretsfengsel er nå i sin helhet rekvirert av tyskerne. Den 22. mai 1944 fikk direktøren ordre om at fengslet skulle være tømt for norske fanger innen kl. 24. Alle varatektsfanger og boteavsonere ble straks løslatt. Tilsammen 35 mann, mens resten av beløpet (45 mann) er overført til tysk barakke, hvor intet ordentlig utstyr finnes og hvor effektivt vaktarbeid er umulig. Fængselsmyndighetene har gjort oppmerksom på at ramninger og stil må ventes.

opene. Som eksempel på hvordan våre makthavere nytter enhver mulighet å male sin egen kake, hitsetter vi nedenfor utdrag av et brev fra fylkesmann H. Petersen i Aust-Agder til likvidasjonskontoret for inndratt forf. Det gjøldar jøden Dollars bo, hvor bruksseier Fuhr, Grimstad, er likvidert. Etter først å ha gjort oppmerksom på at han allerede har tatt ut en av et herreværelsemeublement, et helt spisestuemeublement samt et middagsbord service for 12 personer m.v., fortsetter fylkesmannen: Med omsyn til flyglet sa Fuhr at dette skulle gå til en skole eller offentlig institusjon etter hva han hadde erfart av likvidasjonskontoret. Hvis dette er tilfelle kan saken lett la seg ordne på den måte at jeg inn mitt private flygel istedenfor det som hørte til Dollars innbo jeg ønsker til fylkesmannsholigen. Mitt flygel er godt, med lakerin en litt slitt på enkelte utsatte steder så det utmerket vil tjene sin hensikt i en skole eller annen institusjon bedre enn som representativt møbel i fylkesmannstolig. --- Under mitt besøk i Grimstad i forrige uke ytre ønske om å få to sett laken og en stor spisebords duk for 24 personer forvietet hvis noe sådant var forhånden. Jeg skulle da komme nedover kommende uke for nærmere å se etter når alt var utpakket. Imidlertid ser jeg til at Jensens forlovede (J. er en frontkjemper på stedet. Red. ann.) er tatt beslag på alt tøy tross det sikkert var så meget at Jensens ville ha utstyrt selv om jeg fikk 2 par laken for skifte på gjesteværelset og duk for representasjonsøyemed. Til slutt skal jeg tillate meg å opplyse at jeg er medlem av NS siden 1933. Heil og Sæl. H. Petersen kst."

nasjonale arbeidsinnsats. Sosialdepartementet og minister Lippestad er i foratatt den videre befatning med utskrivningen til den nasjonale arbeidsinnsats. Antagelig for å understreke enn ytterligere dette tiltaks "nasjonale" karakter har nemlig ministerpresidenten oppnevnt fylkesmann i Bergen og Hordaland til å overta ledelsen herav i egenskap av "fullnektig". Hr. Astrup har allerede tiltrådt sin nye stilling.

teratet for arbeidsformidling. Som kontorsjef i direktoratet er nylig utnevnt Arne Ingvaldstad. Vi kjenner ikke I's faglige kvalifikasjoner for seg, men får hipe at de står i forhold til hans utrustning: forøvrigt bemerknad uttalte han nemlig følgende om sin helsetilstand: "P.t. god. 3/4 av mavesekken, tolvfingertarmen, galdeblæren, blindtarm, ende og snitt knust høyre ankel."

Statstjenestemennenes ansvar idag.

Norge er i krig med Tyskland. Landet har bare en lovlige regjering, nemlig regjeringen i London under ledelse av H.M. kong Haakon. Qujlings "nasjonale regjering" har ingen hjemmel i norsk forfatning og annu mindre noen fullmakt fra det norske folk. Den støtter seg utelukkende på okkupasjonsmakten og er i virkeligheten bare et redskap for denne. De "lover" og andre bestemmelser som den utferdiger er å betrakte som tyske maktbud, og har følgelig ingen gyldighet med mindre de faller innenfor den ramme som folkeretten trekker opp for en okkupants myndighet. I denne forbindelse er det særlig viktig å være oppmerksom på regelen i art. 43 i Haager-konvensjonens landkrigsreglement, hvorefter gjeldende lov i landet skal respekteres så langt det ikke foreligger "absolutte hindringer" for det.

Disse elementære sannheter er gang på gang blitt presisert, men kan ikke sies for ofte. Og for oss offentlige tjenestemenn er det ikke nok at vi rent teoretisk er klar over det rette forhold. Som medarbeidere i administrasjonsapparatet har vi en meget utsatt stilling; Hvis vi ikke så å si hver time på dagen er på vakt, vil vi kunne komme til å medvirke til fiendtlige anslag mot vårt eget land. Ingen har bebreidet oss at vi etter okkupasjonen ble på vår post. Tvert imot er det med regjeringens fulle godkjenning at vi har fortsatt i våre stillinger under fiendtlige besettelse av landet. Det er jo også klerligvis i landets interesse at nasjonalsinnede og ansvarsbevisste menn tar del i den forfatning som er nødvendig under okkupasjonen, og som okkupasjonsmakten foretar innen folkerettens ramme. Dessuansyn er ikke i strid med parolen om blokade av offentlige stillinger. Denne parolen tar nettopp sikte på å motvirke at gode nordmenn blir fjernet fra administrasjonen til fordel for nasister eller andre som er villige til å gå fiendens ærend under utøvelsen av sin myndighet. Men vi må være klar over at parolen ikke er gitt spesielt av hensyn til våre interesser - for å sikre vårt utkomme eller trygge oss mot å bli utkalt til "nasjonal arbeidsinnsats". Dette har ikke vi mer krav på enn våre landsmenn i andre yrkesgrupper. Når vi faktisk nyter en særbeskyttelse her, er det en selv sagt forutsetning at vi på vår side inntar en holdning som er strengt i samsvar med vår stilling som norske tjenestemenn, og som vi kan forsvare både overfor vår lovlige regjering og vår egen samvittighet. Vår troskapsplikt overfor landets Konge og regjering består fullt ut, og har vi i en gitt situasjon anledning til å handle til fordel for landets virkelige interesser, plikter vi å gjøre dette, selv om vi dermed må opptre i strid med de instruksjoner som makthaverne har gitt for vårt arbeide idag. Under sin okkupasjon av Norge har tyskerne som alle vet gjort seg skyldig i de mest kyniske folkerettsbrudd, og vi skylder dem ingen loyalitet - hverken dem eller deres hjelpere i den norske forreder-regjering. For enkelte tjenestemenn har det visstnok vært vanskelig å vende seg til denne tanken. Loyaltet ligger den norske statstjener i blodet; og vel og bra er det. Men loyalitet idag er en svakhet, og ikke en styrke, hvis den gir seg utslag i en instinktiv lydighetsfølelse overfor de sittende makthavere. Ingen som idag har undlatt å gjøre sin plikt, kan undskylde seg med at han har handlet "etter ordre". Det lar seg ikke nekte at det i administrasjonen finnes nasister - riktignok ikke mange - som ved å innta en forsiktig holdning - og kanskje ved et vinnende vesen - har fått ord for å være "fernuftige" folk, og har klart å komme på talefot også med dem av sine underordnede som er gode nordmenn. Her er et faremoment tilstede, som alle plikter å være oppmerksom på. Hverken med det gode eller med det onde må norske tjenestemenn la seg forlede til å ta del i arbeidet mot sitt eget land. Det er neppe mulig å gi noen uttømmende retningslinjer for hvilke saker en tjenestemann må unnså seg for å behandle idag. I bunn og grunn er det et samvittighetsproblem, som enhver må avgjøre med seg selv - og på eget ansvar. Så meget er imidlertid klart, at vi ikke i noen form kan yte vår medvirking til tiltak som har direkte sikte på å true vår nasjonale selvstendighet, hjelpe fienden